

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 26. Creat Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Cum Urbanus prope Salernum confes-
 diffet, Galli ex militari ejus præsidio de-
 liberabant, an eum Clementi traderent:
 quem agnoscebant Papam. Grandem ab
 isto pecuniam sperabant: nec Urbanum
 solvendo æri promisso parem videbant.
 At Raymundus Belsianus copiis omnibus
 imperans Gallos levatos metu cum Ita-
 lis, ac Germanis in fide erga Urbanum
 continuit: qui invenit rationem repræ-
 sentandi undecies mille florenos aureos,
 & viginti sex millium cautiones fecit.
 Hujus pensionis causa comminuere vasa
 cogebatur, argento signato carens. Cum
 interim promissæ triremes Genuensium
 advenissent, in Siciliam, ubi agnosceba-
 tur Papa, transit. Messanæ publice le-
 gendas curavit litteras anathematis in Ca-
 rolum de Pace contorti: Panormique in-
 structo cibariis comitatu suo, qui his ma-
 gnopere indigebat, Genuam mari profe-
 ctus die sabbati 23 Sept. advenit.

§. XXVI.

Urbanus creat Cardinales.

Ibi die lunæ 16 Octobris multorum Car-
 dinalium creationem denunciavit, pro-
 babiliter postquam comperit recusatio-
 nem Præfulum Germaniæ, quibus hanc
 obtulerat dignitatem. Recens delecti
 plerique fuere Neapolitani: & ecce no-
 tiores!

Cc 5

Sæcul. XIV.
 A. C. 1385.

Rayn. n. 7.
 ex Gobel.

Th. Niem.
 c. 56.

Rayn. 1385.
 n. 3.
 Sup. I. 21.

Ughel. to. 3.
 p. 208.

Sæcul. XIV. A. C. 1385. tiore! Primus erat Angelus Acciajo-
lus Nobilis Florentinus, primum Rampol-
læ in regno Neapolitano Episcopus, dein-
de anno 1383 in gratiam Regis Caroli,
cujus gratia florebat, Florentiam transla-
tus, modo per Urbanum Cardinalis Pres-
byter de S. Laurentio in *Damaso*: anno
1387 abdicavit episcopatum Floranti-
num; qui collatus est Bartholomæo Ula-
rio Minorum Ordinis Ministro Generali.
Secundus, Franciscus Carbonus Nobilis
Neapolitanus, Cisterciensis Monachus, ab
anno 1383 per Urbanum Monopoleos
Episcopus, nunc Cardinalis Presbyter de
Ughel. to. I. p. 1048. S. Susanna. Theodoricus Niemi-
us eum vocat insignem sacrorum nundinatorem.

Tertius, Marinus Bulcanus Neapoli-
tanus Papæ propinquus, Hypodiaconus,
& Archigrammateus, Cardinalis Diaconus
de templo S. Mariæ Novo, ac Eccle-
siæ Romanæ Quæstor supremus. Quar-
tus, Raynaldus Brancacius Neapolitanus
Cardinalis Diaconus de SS. Vito, ac Mo-
desto. Quintus, Franciscus Castagnolus
itidem Neapolitanus nominatus Cardina-
lis Diaconus, sed sine titulo, quia Genue
obiit 15 Novembris eodem anno. Tres
alii Cardinales, quorum creationis annus
est incertus, huc etiam referuntur; Ste-
phanus Palofus Romanus, in S. Mariæ
Ibid. p. 245. Majore templo Canonicus, per Grego-
rium XI anno 1374 renunciatus Episco-
pus

pus Tudertinus, per Urbanum VI designatus ærarii Ecclesiæ Romanæ Præses, ab eodem Papa Neapolim eunte relictus Romæ ut Vicarius, demum appellatus Cardinalis Presbyter de S. Marcello. Alter, Ludovicus Fiescus Nobilis Genuensis, ab anno 1384 per Urbanum VI Vercellarum Episcopus, postea Cardinalis Diaconus de S. Adriano, Vercellensis Ecclesiæ administrationem servare iussus, quamdiu Papæ id placeret. Postremus, Angelus ab Anna Sommerivia, seu Laudensi Neapolitanus, Monachus Camaldulensis, Cardinalis Diaconus de S. Lucia.

Qui ex numero istorum Cardinalium Neapoli versabantur, novam dignitatem suam accipere palam non audebant metu Regis Caroli. Diu manebant abditi suis in domibus, ne vulgi fabula fierent. Multæ urbis matronæ nobiles, quæ illos noverant, ajebant aliæ aliis: Percuperem tuum maritum videre Cardinalem. Nam hi recens declarati omnes dicebantur habere concubinas suis in ædibus. Nempe Papam Urbanum impetus animi sic præoccupaverat, ut Cardinales Ecclesiæ universæ utiles decernere neutiquam cogitaret. Itaque loquitur Niemius.

Th. Niem.
c. 44.

§. XXVII.